

РЕШЕНИЕ

№ 10

гр. Ямбол, 08.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЯМБОЛ, XVI СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Георги Ст. Георгиев

при участието на секретаря Е. Г.А. В.
като разгледа докладваното от Георги Ст. Георгиев Гражданско дело № 20222330103242 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по искова молба, предявена от А. К. Т. от с. Г., общ. Т., обл. Я. , чрез пълномощник адвокат, със съдебен адрес гр.С., ул. „*** ***, чрез адв. М.- САК против Сдружение „ Национално бюро на българските автомобилни застрахователи“-гр.С. , с която са предявени осъдителни иски по КЗ за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 25 000,00 лв.,частичен иск от 30 000,00 лв. за претърпени от нея неимуществени вреди, в следствие причиняване смъртта на брат й П. К. Т. от водач на МПС, със сключена застраховка „ГО“ от системата „Зелена карта“ със застраховател, намиращ се на територията на трета държава Република М., в следствие на ПТП настъпило на *** г.,както и присъждане на компенсаторна лихва в размер на законната такава по чл.86,ал.1 ЗЗД от *** г. до окончателното изплащане на обезщетението.

В исковата молба се твърди, че при ПТП на *** г. със сключена застраховка „ГО“ от системата „Зелена карта“ със застраховател, намиращ се на територията на трета държава Република М. водач, при управление на лек автомобил марка „Мерцедес“ с рег. № *** на път ***, при км. ***, между с. К. и с. О. в посока към с. О., гр. Е. и ГКПП- Л., настъпило ПТП, като била причинена смъртта на П. К. Т.. В исковата молба се твърди, че с влязла в сила присъда по НОХД № *** г. водача на посочения автомобил П. С. бил признат за виновен. Ищцата търпяла значителни неимуществени вреди от смъртта на брат си които се изразявали в значителни душевни болки и страдания от загубата на своя брат. Между тях имало изградена силна емоционална връзка, като ежедневно общували помежду си, подкрепяли се и си помагали взаимно. Брат им не бил женен и нямал друго семейство, като неговите сестри сред които и ищцата били неговото семейство, като се грижили за него. Същата се явявали от кръга на лицата, имащи право на обезщетение за причинени неимуществени вреди. Ищцата оценява претърпените неимуществени вреди на сумата от 30 000, 00 лв., като предявява частичен иск за сумата от 25 000 лв., включително претендира лихва за забава от датата на ПТП и разноски в производството .

В депозирания отговор ответното дружество, счита искове за допустими, като се оспорва претенцията изцяло, по основание и размер. Не се оспорва факта на смъртта на П. К. Т., настъпила при ПТП на *** г., както и факта, че ищцата е негова сестра. Не се оспорва и наличието на валидно застрахователно правоотношение, възникнало по силата на застрахователен договор „ГО“- зелена карта за лек автомобил, сключен със застраховател в Р. М., валиден към датата на ПТП, както и че ищцата е спазвала процедурата по чл.511 КЗ като е завела пред ответното дружество извънсъдебна претенция на 19.09.2022 г., като бил постановен отказ за изплащане на обезщетение на 11.10.2022 г. Оспорват се изцяло претърпяването на имуществени вреди от ищцата, като в условията на евентуалност се оспорва претендирания от ищцата размер на обезщетението за неимуществени вреди. Оспорва се изключителната отговорност на водача на автомобила „Мерцедес“, като се твърди, че пострадалия П. Т. с поведението си е съпричинил ПТП, съответно претърпените от него телесни увреждания, довели до смъртта му и като пешеходец нарушил разпоредба от ЗДвП. Оспорва се изцяло иска за законна лихва.

Иска се отхвърляне на обективно съединените искове и присъждане на съдебно деловодни разноски за настоящата истанция.

В с.з. ищеца се представлява от пълномощник адвокат, чрез който поддържа претенциите си, сочи доказателства и моли за тяхното уважаване.

Ответникът, чрез упълномощен представител оспорва претенциите.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното от **фактическа страна**:

Видно от представеното Удостоверение за наследници от *** год. се установява, че ищцата е сестра и част от наследниците по закон на П. К. Т., поч. на *** год.

В настоящото производство не се спори между страните, че с вл. в сила присъда № *** г., постановена по НОХД № *** г. по описа на ЯОС, П. С., гражданин на Р. М. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл.343, ал.3, б.„б“, вр. с ал.1,б.„в“, вр. с чл.342, ал.1 НК, затова, че на *** год. , около 00.30 ч. на път ***, км. ***, между с. К. и с. О., двете в община- Т., при управление на МПС- лек автомобил марка и модел „Мерцедес 318 CDI“ с рег. номер ***, с посока на движение към с. О., гр. Е. и ГКПП- Л. и скорост на движение от 78 км./ч. е нарушил правилата на ЗДвП, установено в разпоредбите на чл.20, ал.1 и чл.20, ал.2 ЗДвП и по с непредпазливост причинил смъртта на П. К. Т. от гр. Я., след което избягал от местопроизшествието. Със същата присъда е уважен предявения от ищцата по настоящото производство като сестра на пострадалия П. К. Т. сумата от 30 000 лв. за причинени неимуществени вреди, в едно със законната лихва от датата на увреждането- *** г. до окончателното изплащане. Предявените в наказателното производство граждански искове от ищцата и от другите наследници на загиналия, са отхвърлени за разликата над 30 000 лв. до пълните предявени размери от 50 000 лв.

В тази връзка на ищцата бил издаден ИЛ от 11.12.2018 г., но няма данни да било извършено плащане по същия.

Също така безспорно е установено, че за процесния лек автомобил марка и модел „Мерцедес 318 CDI“ с рег. номер ***, била налице валидно сключена застраховка „ГО“ от системата „Зелена карта“ със застраховател, намиращ се на територията на Р.М..

Също така страните не спорят за факта, а същия се установява и от приложените писмени доказателства, че ищцата е поискала от ответното Национално бюро на българските автомобилни застрахователи, с извънсъдебна претенция с вх. № *** г. за

заплащане на обезщетение, като искането не е удовлетворено, с оглед на това, че не били представени доказателства или документи, доказващи съществуването на дълбока и трайна връзка с починалото лице, нито търпените в резултат на настъпилата смърт болки и страдания, които да доказвали основателност на предявената претенция, като искането не било доказано и по отношение на посочените размери за обезщетение. Също така съгласно установената практика на ВКС, обезщетения за неимуществени вреди се присъждали само на най близките роднини на починалото лице (низходящи, възходящи и съпруг), като молителката била сестра и не попадала в посочения кръг роднини и следвало да се обезщети само по изключение.

По делото е назначена и прието заключението на САТЕ, вещото лице по която е определило механизма на настъпване на ПТП на *** год. , което е настъпило в тъмната част на денонощието, по сухо асфалтово покритие, старо запазено, на хоризонтален пътен участък ***, при км. ***, в отсечката разклона за с. К. и с. О., обл. Я.. Непосредствено преди произшествието, автомобила управляван от молдовския гражданин се движил в посока с. К. към с. О., обл. Я., в дясната за него пътна лента. По същото време, в десния край на платното за движение, на разстояние до 1 м. навътре се намирал пешеходеца П. К. Т.. В предвид траекторията на движение на автомобила и позицията на пешеходеца, след МЛ на около *** м. последвал сблъсък. Инициалният удар бил челностраничен, обособен в десния фар на автомобила, който контактувал с десния долен крайник на пешеходеца Т.. За последния инициалният удар бил страничнозадан отдясно. След това тялото на пострадалия било повдигнато, прохлузило се по десните предни състави на автомобила, след което последвал втори удар на главата на пешеходеца в дясното странично огледало. След удара тялото поднало с лицето надолу върху асфалтовата настилка, като в резултат на произшествието била причинена смъртта на пешеходеца Т.. В. лице посочило, че към момента на удара, автомобила не е бил под аварийно спирачно действие. Платното за движение представлявало прав, хоризонтален пътен участък с ширина 7, 2 м., разделено симетрично на две ленти за движение от по 3.60 м., с надлъжна пътна маркировка М3, като липсвала друга маркировка. Същото било ограничено двустранно от затревени банкети с ширина 1,5 м. На 248 м. от МЛ и на 0.7 м.в дясно от десния край на асфалтовото покритие било началото на еластичен предпазен парапет (мантинела), завършваща на 265 м. след МЛ и на 0.7 м. в дясно от десния край на асфалтовото покритие. Допустимата скоро за конкретния участък за извън населено място била 90 км. в час, като имало действащ пътен знак № В 24. Към момента на удара, пешеходецът се намирал в десния край на платното за движение, на не повече от 1м. навътре. Пешеходеца и автомобила са се движили попътно, като към момента на удара тялото на пешеходеца било завъртяно надясно към посоката на движение, с гръб към платното за движение. При условия, че пешеходецът бил с лице към приближаващият го автомобил, той могъл да забележи светлините на фаровете от около 500 м. преди мястото на удара, т.е. още от излизането на автомобила от кръстовището на път разклон с. К., с. О. с път гр. Я., с.К.. Ако пешеходеца се бил движил по крайпътния банкет не бил настъпил удара между тях, т.е. ППС и пешеходеца щели да се разминат, като пострадалия пешеходец при движението си по пътя не е бил обличен със светлоотразителна жилета.

От назначената и приета комплексна СМЕ се установява, че при аутопсията на П. Т. е било установено наличие на етилов алкохол в кръвта му с концентрация 1, 91 промила. Същата отговаряла на средно степен на алкохолно опИ.е. При такава концентрация на алкохол в кръвта, се установявало нарушение в различна степен на

всички функции, човек бил сигурно повлиян от алкохола, колкото и разнообразна да била индивидуалната реакция. Такава концентрация на алкохол в кръвта водила до нарушения на всички функции на организма, като човек бил сигурно повлиян от алкохола, колкото и разнообразна да била индивидуалната реакция. При тази концентрация се наблюдавали емоционална неустойчивост, отслабване на концентрацията и вниманието, съобразителността, реакциите били забавени, нерядко неадекватни, координационни смущения, тенденция за надценяване на способностите. Установената концентрация на етилов алкохол в кръвта на починалия П. К. Т. водила нерядко до изразена в различна степен нарушения в мисловната дейност, речта, съобразителността, вниманието, ориентировката в окръжаващата го среда, координацията и реакциите. Клиничната изява на остро алкохолно опийно зависело от множество фактори, както екзогенни, така и ендогенни. Въпреки сравнително широкия спектър на клинична изява при различните индивиди, тази концентрация на алкохол в кръвта, обуславяща средна степен на остро алкохолно опиване влияела винаги отрицателно на възможностите на човека да възприема адекватно окръжаващата го действителност и реална, правилна преценка на опасността.

По делото са събрани и гласни доказателства. В показанията си св. И. П. С. – живеещ на семейни начала с една от сестрите на починалия, посочва, че познавал брат им П., като инцидента се случил на *** г. Той бил при К. в болницата в гр. Сливен, когато на първата се обадили от полицията, че брат й П. починал при катастрофа на разклона за с. К.. Същите били в добри отношения, като си ходили на гости, като поддържали връзка с брат си П., който не бил семеен. А. ходила и му помагала, като живеели П. с майка си и когато и те ходили на гости ги сварвали там. К. се обадила на А., но тя не могла да дойде на погребението, понеже била в Гърция, но после си дошла за 40-то. Заедно ходили на гроба на П., като преди това А. пратила пари за погребението му и същата била много тъжна, като скърбяла за брат си. Докато П. бил жив се събирали, бил виждал как му дава пари. След като починала майка му, П. известно време живял в тях, като А. ходила и му давала пари. Също така му изпращала дрехи, колети, банани и портокали, като много скърбяла за П. и много плакала за него.

В настоящото производство като доказателство е приложено и НОХД № *** г. по описа на ЯОС.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните **правни изводи**:

Предявени са ОСИ с правно основание чл. 511, ал.3, вр. с чл.511, ал.1, т.2 КЗ, вр. с чл.45 ЗЗД.

В настоящия случай претенцията е за репарирание на вреди при специфични условия и е насочена против НББАЗ след надлежно реализирана извънсъдебна процедура и поставен отказ от негова страна за изплащане на обезщетение в полза на ищцата. В тази връзка следва да се отбележи, че съгласно КЗ регламентира възможността увреденото от транспортно произшествие лице, реализирано на територията на Р.България от МПС с чуждестранна регистрация от трета държава, член на системата „Зелена карта“, да реализира правото си на обезвреда спрямо НББАЗ- гр. С.. В тази насока следва да се отбележи, че съгласно чл.506, ал.2 КЗ, бюрото е представително национално бюро на застрахователите за Република България в Съвета на бюрата, като участва и съдейства за функционирането на системата "Зелена карта" и задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите в държавите членки и в държавите, подписали Многостранното споразумение. За да се ангажира отговорността на бюрото следва да са налице и всички кумулативни

предпоставки от фактическия състав на чл.45 ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител- застрахован по международна застраховка „ГО“- да е причинена вреда, тази вреда да е причинена виновно, същата да е резултат на противоправно поведение, наличие на причинна връзка между противоправното поведение и причинената вреда.

В процесния случай страните не спорят, че на *** год. е настъпило ПТП , при което е загинал наследодателят на ищцата П. Т.. Съдът намира, за безспорно за установено, че виновен за инцидента е водачът на л.а. марка Мерцедес, който в нарушение на правилата за движение по пътищата, визирани в чл.20, ал.1 и чл.20, ал.2 ЗДвП е предизвикал ПТП и по непредпазливост е причинил смъртта на наследодателя на ищцата. Представената по делото присъда № *** г. по НОХД № *** г. по описа на ЯОС, вл. в сила на 24.11.2018 г., на основание чл.300 ГПК е задължителна за съда, относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца.

В настоящия случай съгласно Тълкувателно решение № 1/2016 г. от 21.06.2018 г. по тълк. дело № 1/2016 г. на ОСГТК на ВКС се установява, че материално легитимирани да получат обезщетение за неимуществени вреди от причинена смърт на техен близък са лицата, посочени в Постановление № 4/ 25.05.1961 г. и Постановление № 5/ 24.11.1969 г. на Пленума на ВС, и по изключение всяко друго лице, което е създадо трайна и дълбока емоционална връзка с починалия и търпи от неговата смърт продължителни болки и страдания, които в конкретния случай е справедливо да бъдат обезщетени. Същото се дължи при доказани особено близка връзка с починалия и действително претърпени от смъртта му неимуществени вреди.

По отношение на братята и сестрите в цитираното ТР е прието, че само формалната връзка на родство с починалия не е достатъчна, за да им бъде признато право на обезщетение. Същите следва да докажат, че поради конкретни житейски обстоятелства привързаността е станала толкова силна, че смъртта на един от родствениците е причинила на другия морални болки и страдания, надхвърлящи по интензитет и времетраене нормално присъщите за отношенията между братя и сестри страдания от гледна точка на справедливостта обосновават в достатъчна степен основание да се направи изключение от ограничението на ППВС № 4/61 г. и ППВС № 5/69 г. за обезщетяване само на най близките на починалия.

В тази връзка е и първото оспорване на ответника по иска, а именно претърпяването на неимуществените вреди от ищцата.

За установяването на претърпените неимуществени вреди, за които се претендира обезщетение, ищцата е ангажирала гласни доказателствени средства, чрез разпита на свидетеля И. П. С., живеещ на семейни начала с една от сестрите на починалия, които съдът цени и кредитира с доверие, като същите не са опровергани и от насрещната страна. В тази връзка свидетеля посочва, че между сестрите и брат им имала изградена връзка, като ищцата силно скърбяла за брат си и много плакала за него. Същата му помагала, като му давала пари и други вещи и въпреки, че не могла да присъства на погребението, защото била в Гърция изпратила пари за същото. След това се върнала за 40-то дни, като ходила на гроба му, била много тъжна и скърбяла за брат си. В тази връзка следва да се отбележи, че със събраните гласни доказателства, безспорно е проведено пълно и главно доказване за съществуващата трайна и дълбока емоционална връзка между ищцата и нейния брат и за понесените от нея сериозни (като интензитет и продължителност) морални болки и страдания от смъртта на брат й. В тази връзка следва да се отбележи, че наистина между ищцата и починалия й брат

съществува формална връзка на родство, като от действителните отношения между тях се характеризират с трайна и силна привързаност и взаимна обич. От показанията на посочения по-горе свидетел може да се направи категоричен извод, че поради липсата на родители, така и на собствено семейство на починалият, между последния и ищцата като една от неговите най-близки родственици, е създадена особена близка връзка, която е надхвърлила обичайните за този вид родствени отношения.

С оглед на това съдът приема, че е налице хипотезата, при която според посоченото по-горе ТР № 1/2016 г. е допустимо да се присъди обезщетение за неимуществени вреди от смърт в полза на лице, което по изключение е създадо трайна и дълбока емоционална връзка с починалия и търпи от неговата смърт продължителни болки и страдания.

Другите възражения на ответните е оспорване размера на обезщетението и изключителната отговорност на водача на лекия автомобил, като с поведението си починалия е съпричинил ПТП-то.

В ТР № 1/2014 г. от 23.12.2015 г. по тълк. дело № 1/2014 г. на ОСГТК на ВКС, в мотивите на т. 1 е посочено, че непозволеното увреждане е елемент от фактическия състав на застрахователното събитие. Застрахователя по застраховка „ГО“ отговаря при осъществен деликт, извършен от застрахования в рамките на обема на гражданската отговорност на деликвента, чиито граници са определени в разпоредбите на чл.51 и чл.52 ЗЗД. Прекия иск срещу застрахователя е способ за по-лесно и по-бързо обезщетяване на увреденото лице при непозволено увреждане от застрахования, като застрахователя обезщетява причинените вреди в същия размер, в който на основание чл.45 ЗЗД е длъжен да ги обезщети застрахования деликвент, но само до размера на уговорената в застрахователния договор застрахователна сума.

В тази връзка с посочената присъда подсъдимият деликвент е осъден да заплати на ищцата за претърпените неимуществени вреди от смъртта на брат ѝ сумата от 30 000 лв., в едно със законната лихва от датата на увреждането-*** г. до окончателното изплащане. При изясняване механизма на настъпилото ПТП съпричиняването от страна на пострадалия Т. е отчетено от наказателния съд при присъждането на обезщетението на ищцата, като за разликата над 30 000 лв. същия съд се е позовал на принципа на справедливост съгласно разпоредбата на чл.52 ЗЗД, като изложил съображения в тази насока и отчел, че исковете са завишени и е приел съпричиняване от страна на починалия. В тази връзка е налице еднородност между заявените претенции за неимуществени вреди на деликтно основание и претендираното обезщетение срещу НББАЗ- като се претендира сумата от 25 000 лв., частичен иск от сумата от 30 000 лв. Следва да се отбележи, че непозволеното увреждане е елемент от фактическия състав на застрахователното събитие и последното ще е налице само дотолкова, доколкото е осъществен деликт. Решението по деликтния иск няма сила на присъдено нещо срещу застрахователя на гражданската му отговорност, но обхватът и размерът на вредите, когато са едни и същи, имат обвързващо спрямо него действие в материалноправно отношение. С оглед на това по настоящия пряк иск, застрахователя обезщетява причинените вреди в същия размер, в който, на основание чл.45 ЗЗД е длъжен да ги обезщети застрахования деликвент, но до размера на уговорената сума. Посоченото възражение подлежи на самостоятелна преценка от съда, но наведените от ответника възражения като доводи по претенцията за заплащане на обезщетение не са от този вид, които да подлежат на самостоятелна преценка от съда.

С оглед на това съдът намира, че предявените от ищцата при условията на

субективно съединяване искове с правно основание чл.511, ал.3, вр. с чл.511, ал.1, т.2 КЗ и вр.чл.45 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищцата сумата от 25 000 лв. (частичен иск от 30 000 лв.), представляващ обезщетение за причинени неимуществени вреди вследствие смъртта на брат й П. К. Т. са основателни и доказани и като такива следва да се уважат.

Относно възражението за законната лихва за забава :

В случая законната лихва се претендира от датата на увреждането- *** г. до окончателното изплащане. С оглед на това, че се касае за застрахователно събитие, началния момент на дължимата лихва зависи от изтичането на срока по чл.496, ал.1 КЗ. В случая преписката по процесната щета е постъпила на 19.09.2022 г., поради което срока по чл.496, ал.1 КЗ е изтекъл на 19.12.2022 г., като от 20.12.2022 г. върху дължимото обезщетение за неимуществени вреди е дължима законна лихва. За периода *** г. до 20.12.2022 г., претенцията за лихва се явява неоснователна.

По разноските :

С оглед крайния изход на делото, са налице предпоставките за осъждане на Сдружение „Национално бюро на българските автомобилни застрахователи“ гр. С., да заплати на адв. М.- САК възнаграждение за оказаната от него безплатна адвокатска помощ на ищеца в производството. Когато съдът определя възнаграждение на адвокат по правилото на чл.38, ал.2 ЗА, неговия размер се определя едностранно, съобразно Наредба № 1/ 09.07.2004 г., възнаграждението се определя на база защитавадения материален интерес, а не на уважения такъв. При всички случаи чл.38, ал.2 ЗА не изключва и не замества правилата за разпределяне тежестта на разноските между страните в производството по делото, уредени в чл.78 ГПК. Определеното по чл.7, ал.2 Наредба № 1/ 09.07.2004 г., съобразно защитавадения интерес, адвокатско възнаграждение, съдът присъжда изцяло, само когато защитавадения интерес е уважен/отхвърлен изцяло. При частично уважаване на претенцията, следва възнаграждението да бъде коригирано съгласно чл.78 ГПК по съразмерност. Получената едва тогава величина, представлява възнаграждението, което насрещната страна по спора, следва да заплати на адвоката осъществил правна помощ в хипотезата на чл.38, ал.1 ЗА. Материалния интерес на ищеца в производството е общо 25 000,00 лв., поради което на основание чл. 7, ал.2, т.3 Наредба № 1/09.07.2004 г., следващото се възнаграждение, е не по-малко от 2650, 00 лв. В процесния случай са проведени две заседания, като на адв. М.- САК следва да се присъди сумата от 2650, 00 лв., като за разликата над тази сума до сумата от 2800 лв. искането се явява неоснователно.

На основание чл.78, ал.6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на ЯРС, сумата от 1000, 00 лв., представляваща държавна таса.

Мотивиран от горното, Ямболският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Сдружение «Национално бюро на българските автомобилни застрахователи» (НББАЗ), ЕИК ***, гр. С., район «Средец», ул. «Граф Игнатиев» № 2, ет.2 да заплати на А. К. Т., ЕГН ***** от с. Г., общ. Т., обл. Я., ул. «***», със съдебен адрес в гр. С., ул. «*** ***, чрез адв. А. М.- САК сумата от 25 000, 00 лв. (частичен иск от 30 000, 00 лв.), представляващи неимуществени вреди вследствие смъртта на брат й П. К. Т., настъпила при ПТП на *** г., в едно със законната лихва, считано от 20.12.2022 г., до окончателно изплащане на претенцията.

ОСЪЖДА Сдружение «Национално бюро на българските автомобилни застрахователи» (НББАЗ), ЕИК ***, гр. С., район «Средец», ул. «Граф Игнатиев» № 2, ет.2 да заплати на адв. А. М.- САК, на основание чл.38, ал.2 Закона за адвокатурата сумата от 2650, 00 лв.

ОСЪЖДА Сдружение «Национално бюро на българските автомобилни застрахователи» (НББАЗ), ЕИК ***, гр. С., район «Средец», ул. «Граф Игнатиев» № 2, ет.2 да заплати по сметка на ЯРС на основание чл.78, ал.6 ЖПК сумата от 1000, 00 държавна такса.

Решението подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Ямболския окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Ямбол: _____